

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

21. ČERVENCE 2024

Z obsahu:

**Otevřely se před nimi
dveře nového života**

Homilie papeže Františka
o slavnosti sv. Petra
a Pavla 29. června 2024,
Řím, bazilika sv. Petra
a Pavla
- strana 2 -

**Blahoslavený
Achilles Puchala**
Libor Rösner
- strana 4 -

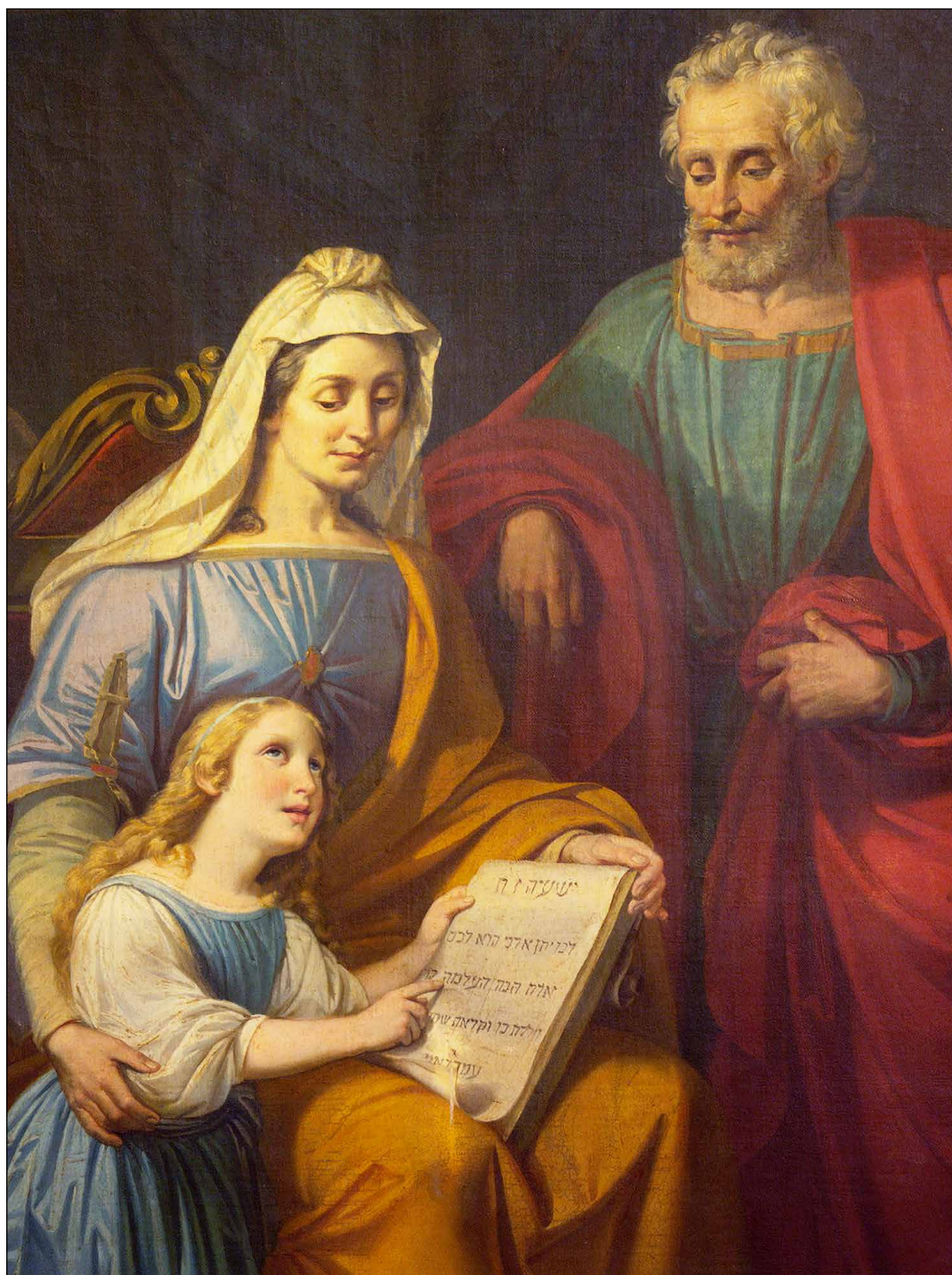
**Olomoucký arcibiskup
Mons. Josef Nuzík**
přijal od papeže pallium
- strana 5 -

**O krásném těžkém
povolání ženy**
Jo Croissant
- strana 6 -

**Anna Marie Zelíková -
smírná oběť za hříchy**
interrupce
- strana 7 -

**Připomínky arcibiskupa
Jana Graubnera**
k návrhům revize
rámcových vzdělávacích
programů pro předškolní
a základní vzdělávání
- strana 8 -

Heřman Josef (40)
Wilhelm Hünermann
- strana 11 -

Svatý Jáchym, Panna Maria a svatá Anna, obraz v kostele sv. Františka, Reggio Emilia, Itálie

Otevřely se před nimi dveře nového života

Homilie papeže Františka o slavnosti sv. Petra a Pavla
29. června 2024, Řím, bazilika sv. Petra a Pavla

Podívejme se na dva apoštoly, Petra a Pavla: rybáře z Galileje, kterého Ježíš učinil rybářem lidí, a farizeje, pronásledovatele církve, kterého milost proměnila v evangelizátora národů. Ve světle Božího slova se nechme inspirovat jejich příběhem, apoštolskou horlivostí, která poznamenala cestu je-

jich života. Při setkání s Pánem prožili skutečnou velikonoční zkušenost: byli osvobozeni a *otevřely se před nimi dveře nového života*.

Bratři a sestry, v předvečer jubilejního roku se zastavme právě u obrazu *dveří*. Jubileum totiž bude časem milosti, v němž otevřeme Svaté dveře, aby všichni mohli

překročit práh té živé svatyně, kterou je Ježíš, a v něm zakusit Boží lásku, která oživuje naději a obnovuje radost. A také v příběhu Petra a Pavla jsou dveře, které se otevírají.

První čtení nám vyprávělo příběh Petrova vysvobození z vězení; tento příběh má

Pokračování na str. 12

Jak poznáme pravou lásku? Dvě ženy nám dávají odpověď – služebnice Boží Anna Marie Zeliková (str. 7–8) a Jo Croissant (str. 6), která svůj život zasvětila rozvíjení přirozené, Bohem dané ženské identity.

Šestnáctiletá Anička Zeliková, smírná oběť za hříchy interrupce, v jednom dopise svému duchovnímu vůdci, P. ThDr. Josefu Hlouchovi (pozdější českobudějovický biskup), v listopadu 1940 píše: „Láska nevyhledává nikdy sebe, ta touží působit radost jedině tomu, koho miluje.“ Toto tvrzení se může jevit poněkud jednostranné: já druhému přeji, já mu dávám, ale sám z toho nic nemám... Nepochybuji o tom, že sami dobře z vlastní zkušenosti víme, že tak tomu není. Naopak! Kdo chápe a žije lásku dle Aniččiných slov, je vždycky obdarován: vždyť jak by se nemohl radovat a jak by jeho srdce nebylo naplněno radostí, když vidí, že jeho milovaný či milovaná září štěstím? Anička tak vystihuje jednu z podstatných vlastností lásky, jež souzní s proslulým hymnem na lásku od svatého apoštola Pavla, který tvoří 13. kapitolu 1. listu Korinťanům (srov. zvláště verš 5). Nejde však jen o krásná a výstižná slova. Vždyť Anička vše stvrdila svými skutky, svoji smírnou obětí, kterou Bůh s radostí přijal. Snad trochu zahanbení pro každého z nás, když vidíme, jak vyspělá v sebeobětování ve víře a v lásce k Pánu byla tato dívka...

Poněkud z jiného úhlu pohledu, avšak slovy podobnými a jakoby dopl-

Editorial

něnými tím, čím žila Anička, vystihla podstatu lásky i francouzská spoluzakladatelka Společenství Blahoslavenství, Jo Croissant: „Ten, kdo miluje, je ochoten pro štěstí svého milovaného přinášet oběti, dokonce i oběť života.“ Jak úžasná musí ta láska být, zpívá se v jedné zbožné písni, ale oč úžasnější musí být, když dotyčná osoba miluje druhého člověka sobě jaksi vzdáleného, neznámého! Jak vskutku nadpřirozená musela být láska Aničky, která obětovala svůj život za ty, kteří hřeší, aby jim vyprosila u Boha milost odpuštění a obrácení! Ne každý je k tak heroické lásce povolán, ne každý Boží volání vyslyší. Podobné to je i v jiných aspektech lidského života, kupříkladu u mateřství ženy – jak čteme u Croissant. Jakkoliv každá žena má individuální povolání k jinému poslání než ty druhé, přesto mají něco společné: jsou povolány k mateřství – ať už tomu fyzickému, či duchovnímu. Zůstane-li toto poslání v životě ženy nezaplněno, dá se předpokládat, že bude strádat i její duše...

Každý člověk, křesťan zvláště, je povolán k lásce – vždyť náš Stvořitel, Trojjediný Bůh je Láska. Z toho ovšem plyne, že bychom měli myslet ani ne tak na sebe, ale na štěstí druhých – to spočívá v životě v Boží přítomnosti, v jeho láskyplné a životodárné náruči, jež štědře rozdává z nekonečného pokladu

jeho lásky. A když budeme sami usilovat o dosažení pravé lásky, pak i my sami budeme prožívat lásku Boha a svých bližních k nám, budeme naplněni pravým, neprchavým štěstím.

Otevřme svá srdce Pánu a nechejme ho vejít dovnitř a znovu je proměnit. Proměnit k tomu, aby to, co vyznáváme svými ústy, vycházelo z našeho smýšlení a mělo odezvu i v našich skutecích. Vyprošujme však tuto milost i těm, kdo pochybují či jsou vlažní ve víře, ba i těm, kdo v Trojjediného Boha nevěří či jej odmítají, ať už zcela, anebo do jisté míry – často jsou to totiž lidé, kteří vedou či významně ovlivňují život lidské společnosti, a to je skutečnost více než podstatná. A protože jsme skrze svého Stvořitele vzájemně spojeni, je zřejmé, že svůj díl odpovědnosti za celospolečenské dění máme i my – každý dle svých možností, schopností a sil. Velmi důležité je vnímat hlas našich duchovních pastýřů, když se v duchu Ježíšova učení stavějí na obranu člověka, věčných Božích hodnot a přirozenosti Stvořitelem ustanovené. A i kdyby nám daná problematika nebyla blízká – kupříkladu rámcové vzdělávací programy pro předškolní a základní vzdělávání (str. 8–10) –, zahrňme vše aspoň do svých modliteb, aby náš Pán mohl proměňovat dané záležitosti v hodnoty trvalé, skutečně prospěšné člověku v jeho osobnostním rozvoji jakožto obrazu Božím. K tomu nechť nás vede pravá láska k Bohu a bližnímu!

Daniel Dehner

Doba, kterou vymezil božský Mistr svým učedníkům pro jejich první samostatnou apoštolickou cestu, se schyluje ke konci. Vracejí se na smluvené místo, kde je Pán očekává. Učedníci jsou plní dojmů a zážitků, radostného úžasu i vděčné pokory. Připojí se k jedné z těchto šťastných dvojic. Rádi ti podají svědectví o své zkušenosti, jak je dobré uvěřit bezvýhradně Pánu a zasvětit se jeho službě. Vyptej se jich podrobně, jaký je to pocit roznášet potřebným Ježíšovo poselství a jeho dary v plné důvěře v jeho slovo. A nezapomeň se zeptat, zda jim v tu dobu, kdy putovali bez mošny a bez náhradního pláště, někdy něco scházelo. Naslouchej jejich příznání, jak přemáhali svůj počáteční ostych a svou nezkušenost, nech si však vyprávět také o tom, jaká je to radost, *zdarma rozdávat, co zdarma dostali.*⁽¹⁾

Sleduj s úctou a vděčností, jak podávají Pánu zprávu o své první evangelizaci. Neříká již sám upřímný zájem, trpělivá pozornost, s jakou Ježíš naslouchá jejich vyprávění, radostnou odměnou za jejich práci? Pán umí ocenit námahu, jakou museli vynaložit, a také se umí postarat o jejich zasloužený odpočinek. Odvádí si své věrné daleko od lidí na širé moře a na *opuštěné místo, aby byli sami*. Učiň si z tohoto mimořádného zážitku pravidlo pro svůj budoucí život: nyní víš, kam mají v prvé řadě směřovat tvoje kroky, kdykoliv končíš některý namáhavý úkol: na setkání s Ježíšem.

Připadá ti obtížné přejít od práce bezprostředně k rozhovoru s Pánem? Bude to tím, že jsi zvyklý příliš oddělovat modlitbu a práci. Když budeš odcházet za svou práci tak, jak odcházeli učedníci, kteří vyšli právě proto, že je poslal Ježíš, a šli tam, kam je poslal, pak i ty budeš spěchat zpět k němu podobně jako oni, abys mu upřímně pověděl o všem, co jsi prožil, co jsi *činil* i co jsi *učil* nejen svým slovem, ale především svým příkladem. Zvykneš si vyprávět mu upřímně, s kým ses setkal, koho jsi mohl potěšit i kdo potěšil tebe. Ale stejně tak mu předkládej i své neúspěchy a nezdary. Tváří v tvář svému Pánu si nejlépe připomeneš, co jsi dělal s ním a podle jeho vůle, a budeš to rozlišovat od toho, co jsi podnikal na vlastní pěst a podle svých vlastních zálib. Překonej přitom svůj ostych a s odvahou mu vyjev i to, co bys raději zamlčel, protože se za to spíše stydíš.

Odpočinek u Pána a s Pánem

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pojďte a trochu si odpočňte.

Uvidíš, že Ježíš ti bude naslouchat vždy se stejnou láskou a porozuměním. Uvědom si, že nemůžeš mít nic, čím bys ho mohl překvapit. Zná velmi dobře i všechno to, co bys mu nejraději zatajil. Nezarmoutíš ho nikdy, když mu to upřímně vyjvíš, ale bude zarmoucen, když to schováš jako kámen na dně své duše. Pozornost a trpělivost, s jakou ti naslouchá, není výrazem jeho zvědavosti, ale projevem jeho přízně a přátelství, chce ti udělat radost a dát ti příležitost otevřít a vyprázdnit před ním své srdce, aby je pak zaplnil svou milostí, radostí a pokojem.

Odměnou, které se ti od Pána dostane za tvou bezvýhradnou otevřenost a upřímnost, bude to, že si tě odvede tam, kde *budete sami*, kam nemají přístup lidé ani věci, daleko od každodenního shonu a starosti. Taková důvěrná samota s Ježíšem je pravým odpočinkem duše. Boží Syn vyhledává takovou samotu, aby se setkával s Otcem. Pro tebe je to místo a čas, kdy může Ježíš promlouvat k tobě, aby ti svěřil důvěrně a tiše, co bude nejvíce ku prospěchu tobě samému i všem těm, ke komu tě pošle jeho starostlivá láska. Nikdy se nesnaž odměřovat ten nejdrahocennější čas, který s ním můžeš takto trávit. Pros Ducha Svatého, aby tě naučil dokonale vychutnat, jaká je to blaženost a milost být s Pánem sám. Setrvej s ním, i když se ti zdá, že oba mlčíte a ani nevíte, co právě říct. Těm, kdo se opravdu milují, je velkou radostí být pospolu i bez záplavy slov. Naučíš se oceňovat toto ticho jako nejlepší příležitost, která vrací všemu, co tě potkalo, i tomu, co tě teprve čeká, tu správnou hodnotu a nejvyšší smysl. To je ten nejcennější čas, kdy tvůj Pastýř *občerstvuje tvou duši a vede tě po správných cestách pro svoje jméno.*⁽²⁾

Pán si tě odvádí k sobě, protože velmi dobře ví, že potřebuješ také posilu. *Prostírá pro tebe stůl,*⁽³⁾ na kterém ti předkládá jako pokrm sám sebe. Umíš náležitě ocenit tuto jeho božskou starostlivost? I kdy-

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 23,1-6

„Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu,“ praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou jeho lid: „Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků,“ praví Hospodin. „Já sám shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí,“ praví Hospodin. „Hle, blíží se dni,“ praví Hospodin, „kdy vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: »Hospodin je naše spravedlnost.«“

2. čtení – Ef 2,13-18

Bratři! Protože jste nyní spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli

Dokončení na str. 4

by přicházelo a odcházelo sebevíce lidí, i kdyby se na tebe valilo sebevíce úkolů, dej si záležet na tom, abys měl k tomuto včasnému a nezbytnému nasycení dostatek času a klidu. Důvěrné setkání a rozhovor s Ježíšem mezi čtyřma očima jsou naprosto nezbytné, abys zahleděn sám do sebe neutonul ve své překotné aktivitě. Ona nemůže být cílem. Cílem je Ježíš. Bez něho stejně nikoho nepotěšíš, neuzdravíš ani neočistíš. Setrvávej u něho právě tak dlouho, dokud se neutiší neodbytné nutkání, že už máš naspěch. Nemůžeš odcházet, dokud jsi mu *vzdálený*, dokud se mu nestaneš *blízkým jeho krvi*. Neboj se, čas, který strávíš *na jeho svěžích pastvinách*, ti nikdy nebude chybět. Teprve až se zcela utiší tvé srdce, až uslyšíš jasně, kam a ke komu tě posílá, budeš mít jistotu, že tě *štěstí a přízeň provázejí po všechny dny tvého života.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 10,8; ⁽²⁾ srov. Ž 23,3;

⁽³⁾ srov. Ž 23,5; ⁽⁴⁾ srov. Ž 23,6.

Blahoslavený Achilles Puchała

Jeho jméno dává vzpomenout na bájného reka z Homérovy Illiady. Tento kněz však prokázal mnohem větší hrdinství než Homérův nezranitelný hrdina – šel dobrovolně na smrt se svými ovečkami, které odmítl opustit. Bylo mu tehdy 32 let.

Na svět přišel 18. března 1911 a ještě téhož dne byl pokřtěn. Den nato se slaví liturgická památka sv. Josefa. Patrně proto dostal jméno podle Pěstouna Páně – polsky Józef. Nehledě na to, že i kněz, který jej v rodné Kosině (obci nedaleko Rzeszowa na východě Polska) pokřtil, se jmenoval takto.

Rodina, do níž se narodil, byla poměrně dost chudá. Připočteme-li k tomu, že rodiče Franciszek a Zofia přivedli na svět děti více, je nabitelné, že malý Josef často hladověl. Kde se mu nedostávalo pokrmu hmotného, tam byl bohatě zásoben pokrmy duchovními. Rodiče byli zbožní katolíci a své ratolesti vedli k víře v Boha a lásce k němu. Zde tkví příčina, proč se malý Josef cestou do školy pokaždé aspoň na pár okamžiků zastavil v kostele, kolem něhož procházel, aby se v krátkosti pomodlil.

Po ukončení 5. třídy odešel studovat do tehdy polského Lvova tamní gymnázium. Rodiče měli pochybnosti, zvláště zde hrály roli finanční potíže, které rodinu Puchałových prakticky nikdy nepouštěly, nicméně byl zde ještě farář Ju-

lian Krzyżanowski, jenž je přesvědčil, aby neváhal a syna do Lvova poslali.

Ani cizí prostředí Josefa negativně neovlivnilo a neodálilo ho od Krista. Ba právě naopak – hned zkraje svých lvovských studií vstoupil do Rytířstva Neposkvrněné. Studia ale přerušil. Nikoliv však z důvodu nekompetentnosti, nýbrž protože vyslyšel hlas volající ho již nějaký čas do řádu menších bratří sv. Františka, aby v něm jakožto kněz sloužil Pánu. Dobrozdání faráře Krzyżanowského, nutné pro přijetí, o mladém Puchałovi hovořilo jako o zbožném a dobrém mládenci, jenž „vždy vystupoval vzorně“.

Dne 6. září 1927 se Josef radoval z přijetí do minoritského řádu a 15 dní nato započal jako bratr Achilles roční noviciát v Łagiewnikách u Lodže. Po jeho uplynutí složil 28. září 1928 časné sliby a vrátil se do Lodže dostudovat. Maturitní zkoušku zdárně složil a 22. května 1931 složil i věčné sliby, načež odjel do krakovského řádového semináře nastoupit cestu svátostného kněžství.

Otřes v samém závěru této cesty v podobě matčiny smrti 4. ledna 1936 s Boží pomocí překonal, a tak mohl 5. červen-

Blahoslavený Achilles Puchała

ce přijmout svátost kněžství. Následoval poslední rok studií a poté první klášter v Grodně, za dva roky pak další v Iwienieci, tehdy polském, dnes běloruském městečku.

Nepobyl v něm příliš dlouho, již za půl roku přesídlil do farnosti Pierszaje, obce se stejným geografickým osudem jako Iwieniec. Zde se naplno rozvinula Achilova touha sloužit Bohu a lidem. Těm se opravdu rozdal a rozdával i z toho mála, co měl, aby podpořil živořící rodiny. Farníci ho měli za otce nejen co do titulu, ale navzdory jeho nízkému věku (29 let) i co do vztahu jako takového. Zastával se jich, kde jen mohl, po obsazení regionu Němci jich mnoho svou přimlouvou uchránil od transportu na nucené práce do Reichu (především mladé lidi) či od vězení, žil přitom jinak v nepříjemné, stísněné situaci, kdy půlku fary zabrali pro své potřeby četníci.

V roce 1943 však vybuchlo v okolí jedno z četných partyzánských povstání proti německým okupantům, které wehrmacht brzy úspěšně potlačil. A začala odplata. A nelitostná.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

vzdání, stali jste se blízkými Kristovou krví. Jen on je náš pokoj: obě dvě části (židy i pohany) spojil v jedno a zboutil přehradu, která je dělila – když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství, která záležela v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak vytvořil ve své osobě z těchto dvou částí jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a křížem usmířil obě strany s Bohem v jednom těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství. A pak přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci v jednom Duchu.

Evangelium – Mk 6,30-34

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když (Ježíš) vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

Olomoucký arcibiskup Mons. Josef Nuzík přijal od papeže pallium

Němci se mstili na vesničanech v okolí. Přepadávali vesnice, jejich obyvatele zavírali do stodol, které pak podpalovali. Podobný osud potkal nespočet vsí, až přišly na řadu i Pierszaje.

Stejně jako jinde obcházel domy a přikázal vesničanům shromáždit se na násvi. Jak skončí, bylo každému jasné už jen proto, že Němci s sebou přivezli několik kanýstrů benzínu. P. Achilles, ač se ho toto konání netýkalo, protože faru obývanou četnictvem nemělo gestapo potřebu kontrolovat, měl v úmyslu odebrat se na návěs taktéž. Na naléhání své hospodyně předcházející vpádu Němců, aby se ukryl, opáčil, že „pastýř musí trpět za své stádo“. Když už se na návsi tísnila většina Pierszajských, jeden z četníků, praktikující katolík, se snažil P. Achilla odradit od jeho snahy připojit se k nim. Mladý kněz jeho naléhání nevyšlyšel. „Kde je stádo, tam musí být i pastýř,“ řekl. Stejně přesvědčeně odešel s P. Achillem na shromaždiště jeho kaplan P. Karol Herman Stępień OFMConv., narozený 21. října 1910, rovněž minorita, se kterým se znal ze semináře.

Němci rozdělili muže a ženy a obě skupiny zahnali do stodol. Oba kněží se pokusili vyjednat, leč marně. Po několika desítkách minut dorazili do vsi tři vysocí důstojníci, načež proběhla nová selekce. Při ní Němci vybrali lidi mezi 15–50 lety a ostatní propustili. Odvedli je do vesnice Borowikowszczyzna, kde oba kněze oddělili od ostatních vesničanů. Ti byli posléze odvedeni na nucené práce do okolí Minsku, zatímco kněže čekaly poslední chvíle jejich mladých životů, chvíle provázené nesmírnou bolestí způsobenou lidskou krutostí jejich katanů.

Podrobnosti o těchto ohavných krutostech nemáme žádné, nicméně panuje všeobecné přesvědčení, že jim měli gestapáci nejprve vyloupnout oči, poté vyrvat jazyky, uřezat nosy, uši a s rukama svázanými drátem je hodit do stodoly a tu zapálit. Bylo 19. července 1943. V jejich hábitech, které z nich předtím násilím svlékli, se potom vrátili do vesnice a parodovali obřady mše svaté.

Oba, jak P. Karol Herman Stępień, tak Józef Achilles Puchała, byli zařazeni do skupiny 108 mučedníků II. světové války (většinou zahynuvších v koncentračních táborech), které 13. června 1999 Jan Pavel II. beatifikoval.

Při mši svaté, kterou o slavnosti svatých apoštolů Petra a Pavla (29. června) celebroul ve vatikánské svatopetrské bazilice papež František, přijal olomoucký arcibiskup Mons. Josef Nuzík společně s ostatními nově jmenovanými arcibiskupy-metropolitami z papežových rukou pallium – symbol jejich zvláštního propojení s papežem a také symbol jejich pastýřské služby svěřeným diecézím.

Pallia pro 42 nových arcibiskupů-metropolitů požehnal papež František v úvodu bohoslužby, předtím byla celou noc uložena vedle hrobu sv. Petra v podzemí baziliky. „Dej, prosíme, ať ti, kdo je budou nosit, nezapomínají, že jsou pastýři tvého stáda, a svými skutky tento úkol naplní. Ať přijmou jeho evangelia, které jim bude vloženo na ramena, a svým příkladem a věrnou službou ať vedou druhé,“ zmínil papež v žehnací modlitbě. Odkázal tak na skutečnost, že pallium – vlněný pruh s šesti černými křížky – nosí arcibiskupové na ramenou jako symbol Dobrého pastýře, který se v evangelním podoběnství ujímá ztraceného jehněte.

Prosby o budoucí službu arcibiskupů jmenovaných do úřadu v průběhu uplynulého roku se pak prolínaly také dalším průběhem bohoslužby: třeba modlit-

ré jsi pozval ke stolu Slova a Eucharistie, obnoví a posílí ve víře,“ neslo se svatopetrskou bazilikou.

V závěru bohoslužby pak papež pallia předal novým arcibiskupům. Vedle arcibiskupa Nuzíka mezi nimi byl například nový řeckokatolický arcibiskup z Prešova Jozef Jonáš Maxim, arcibiskup splitsko-makarské arcidiecéze v Chorvatsku Zdenko Krizić a další nově jmenovaní metropolitové diecézí v Evropě, Americe, Africe i Asii.

„Dnešek je pro mě mimořádný den, kdy z rukou papeže přijímám symbol pověření pro službu arcibiskupa-metropolitů v moravských diecézích. Je to výjimečná událost a já jsem za ni vděčný Bohu i Svatému otci,“ uvedl po skončení bohoslužby arcibiskup Nuzík a doplnil: „Každé setkání s papežem je povzbuzující a jako povzbuzení jsem ho prožil i já. Ve svých homiliích se snaží mluvit k srdci posluchačů, a já si z jeho promluvy odnáším některé myšlenky pro svou budoucí službu.“

Připomenul přitom, že tento den představoval jen první krok v předání pallia. „Těším se i na druhý krok, při Národní cyrilometodějské pouti na Velehradě 5. července, kdy mi apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo vložil pallium na ramena jako symbol svěřené služby,“ zmínil arcibiskup

bou přímlov, z nichž jedna zazněla také v češtině a vystoupila s ní Ema Kolajová – dcera českého velvyslance ve Vatikánu Václava Kolaji, který je stejně jako arcibiskup Nuzík rodákem ze Strání na Uherkohradištsku. „Ty, jenž jsi Pánem života a dějin, dej, ať se učedníci tvého Syna, kte-

Nuzík a dodal: „Při jejím naplňování se chci spolehnout na Boží pomoc a jeho milost a také na modlitby věřících, za které už nyní upřímně děkuji.“

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké
(Redakčně upraveno)

O krásném těžkém povolání ženy

Povolání k mateřství

Hodí se ještě vůbec mateřství do dnešní doby? Není to pro moderní ženu příliš? Nikoliv, říká Jo Croissant, je to její nejvlastnější a nejkrásnější povolání.

Žena neviděla žádné jiné východisko, jak uniknout z moci muže, než když se stane takovou jako on, aniž přitom pozorovala, že zároveň musí zapřít své ženství. Tak se stalo mateřství hlavní překážkou, kterou je třeba bezpodmínečně překonat. Je přece nemožné pracovat jako muž, a čekat přitom dítě.

Je nám opravdu jasné, jaké má tato skutečnost důsledky pro naši společnost? Ženy už nechtějí být dárkyněmi života. Nejsou ochotny se obětovat pro to, aby se jejich děti staly správnými muži a správnými ženami, a nikoliv zraněnými bytostmi, které sice mají k dispozici všechny možné hmotné věci, ale musí se zříci toho podstatného: matky, která by je tak milovala, že je ochotná dát za ně život.

Bez matek není budoucnost

Ženy se zdráhají darovat život. To má hlubší důsledky pro budoucnost světa, než si připouštíme. Neochota tělesně porodit je činí duchovně neplodnými, neplodnými pro lidstvo, protože Bůh pak nemůže tvořit další syny a dcery.

Někdo kdysi řekl, že ďábel je žárlivější na ženu než na muže. Ona má za úkol být život, darovat život, přivést na svět děti a spolupracovat tak na Božím plánu. Had ví, že mu stačí, když se zmocní ženy a jejich životodárných schopností, aby bránil Bohu v jeho plánu.

Když se žena neujme své nenahraditelné úlohy a nepřijímá milost mateřství, když se znovu nestane matkou, řítí se svět do záhuby. Jak bude vypadat naše budoucnost, když nebude matek? Co bude s našimi dětmi? Jak je bude moci Bůh přijmout za své, když je nikdo nepřivede na svět?

Každé dítě je požehnání

Neviděla jsem žádné dítě, které by nebylo požehnáním. Nejdříve udělá nečekané dítě ze všech našich plánů hromadu troska a nás přivede do zmatku. A přece vždy

je to Boží dar, a když ho jako takový přijmeme, pak spojuje a sjednocuje rodinu. Všechno se kolem něho seskupí a každého odvádí od jeho sobectví. Smiřuje otce s matkou a svádí dohromady sourozence.

Bůh je Otec každého dítěte. Žádného se nevzdává. Rodiče mu mohou důvěřovat a spolehnout se na jeho prozřetelnost.

Jo Croissant

Nesporně je naše současná společnost v takovém stavu, že se to někdy jeví jako hrdinství mít velkou rodinu. Mnoho mých kamarádek muselo snášet výtky ze strany lékařů, když čekaly své čtvrté dítě. Sotva se vyskytla sebemenší pravděpodobnost nějakého možného problému, okamžitě navrhovali potrat. Vůbec nechtěli rozumět tomu, že tyto ženy děti chtějí. Bohu díky, všechny dostaly nádherné děti a měly z nich neočekávaně velkou radost.

Dar milosti

Nosit ve svém lůně dítě a mít darem vlastního těla a krve takový podíl na stvoření je pro ženu velká milost. Celá její bytost je nastavena k povolání mateřství. Popírat to a sáhnout na její biologický rytmus, aby se odstranily z jejího těla všechny překážky a mohla se vyrovnat muži, je v podstatě těžký zásah, který vstupuje hluboko do jejího podvědomí. Tim se stává neplodnou.

Žena je však stvořena k tomu, aby se tělesně i duševně stala matkou. Jen když je věrná svému povolání, může se plně rozvíjet. Pokud nemá to štěstí, že najde manžela, může mít ještě větší štěstí tím, že

potká svého Pána a zasnoubí se s Bohem. Není pak matkou tělesně, ale duchovně.

Každá žena je stvořena k tomu, aby byla pannou, manželkou a matkou. Dívkou a dcerou Boha, manželkou a nevěstou Kristovou a matkou lidí, ano lidstva, a to ve svém mateřství, které překračuje tělo a které je hluboce založeno v její bytosti.

Nasadit svůj život

Když mluvíme o mateřství, je tím míněna nejen skutečnost mít děti. Jedná se o každou schopnost ženy nasadit svůj život, když se obětuje bez ohledu na to, zda je svobodná, zasvěcená nebo vdaná, nebo když nemůže mít dítě.

Každá žena má tělo matky, rozum a srdce matky a svým mateřstvím je povolána k tomu, aby se stále více rozvíjela a všechno objímala. Je však třeba rozvíjet smysl pro oběť, je třeba se smířit se všemi těmito slovy, na která jsme se stali tak alergičtí, i když obsahují něco duchovně a nábožensky nádherného.

Nadřazenost člověka nad zvířetem spočívá ve schopnosti stát se obětí z lásky, a nikoliv z povinnosti nebo nutnosti.

Bůh povolal každého člověka ke spolupráci na svém díle stvoření, každého podle jeho povolání. Ženu povolal, aby ve všech svých vztazích ke stvoření byla matkou, a to znamená – aby také nasadila svůj život. Bůh chtěl potřebovat ženu, aby mohl předávat dále svůj život, stejně jako potřeboval muže, aby mohl předávat své otcovství.

Mnoho žen se vzdalo své identity pod tíhou tlaků, jaké odříkání vyvolává. Žádné slovo nám dnes není tak cizí jako „oběť“. Když ho člověk naneštěstí vysloví, hned je podezírán, že propadl mystickému deliriu, a dostane radu, aby navštívil psychiatra.

Nedělám žádné žerty. Několika mým kamarádkám, které musely prodělat období těžkých zkoušek, a přesto zůstaly vyváženými lidmi, se to skutečně stalo. Protože řeč víry už lidé nesnášejí a takového člověka hned pokládají za úchylného.

Přes to všechno ten, kdo miluje, je ochoten pro štěstí svého milovaného přinášet oběti, dokonce i oběť života. Ostatně jen tak se pozná pravá láska.

Podle knihy La femme sacerdotale (Žena neboli kněžství srdce)

Zdroj: archiv Světla (Redakčně upraveno)

Anna Marie Zelíková – smírná oběť za hříchy interrupce

Před sto lety – 19. července 1924 se v Napajedlích narodila dívka, která na Zelený čtvrtek roku 1938 nabídla Pánu Bohu v oběť svůj život na usmíření za hříchy umělého přerušování těhotenství – interrupce. Dne 11. září 1941 zemřela v pověsti svatosti ve svých sedmnácti letech. Její jméno nám není neznámé: Anna Marie Zelíková.

Byla to dívka, která žila hluboce duchovním životem. O její spiritualitě svědčí i její písemnosti. Od r. 1937 si vedla duchovní deníky, psávala si poznámky z exercicií, z nichž mnohé si konala sama, psala si poznámky z dalších svých duchovních cvičení a mnohdy i myšlenky z rozjímání, svůj vnitřní svět odhalovala v dopisech.

Duchovně vedla Aničku sestra z Kongregace Milosrdných sester sv. Kříže Ludmila Tichopádová. Ta s ní byla v kontaktu od předškolního věku až do její smrti. Když Anička v roce 1938 onemocněla tuberkulózou (v její blízkosti neexistoval zdroj nákazy), svěřila ji do péče P. ThDr. Josefu Hlouchovi – devět dní poté, co Anička nabídla svůj život jako oběť za hříchy proti nenarozenému životu (15. 4. 1938). Tehdy Dr. Hlouch jako vizitátor kláštera sester sv. Kříže konal v Napajedlích pro sestry exercicie a při té příležitosti ho sestra Ludmila požádala o návštěvu nemocné Aničky. Nastala další etapa života dívky, která přináší

P. ThDr. Josef Hlouch

svou oběť v souladu s radami jak sestry Ludmily, tak Dr. Hloucha. O jeho duchovním vedení víme především z dopisů, které Anička napsal.

Rozvinulo se vzájemné duchovní obohatování, neboť některé myšlenky obsažené v dopisech, které Dr. Hlouchovi psala Anička, on používal v exercičních promluvách pro kněze, pro řeholníky a řeholnice, pro mládež i pro dospělé laiky. Ve svém poslání se vzájemně podporovali modlitbou. Později o ní prohlásil, že již v oněch 14 letech měla dar vlité modlitby. Bylo překvapující, že jako čtrnáctileté děvče měla náboženské znalosti teologa...

* * *

ANIČKA PÍŠE DR. HLOUCHOVI – 9. 11. 1940

Jsem Tvou obětí, Ježíši. Vyplň na mně dokonale svou vůli. Patřím již více Ježíši než sobě. Cítím, že tomu tak skutečně je. Můj život je žitím jeho vůle. A nechci nic jiného, netoužím po ničem jiném. Chci jen zůstat věrna jeho úmyslům. Jen to se děje, co On chce. Já jsem v tom nalezla své štěstí. Pohlížím vstříc každému okamžiku, neboť je plný jeho něhy a má duše touží a nemůže být ničím nasycena, nežli právě tímto věčným sevřením. A Ježíš svírá svou oběť a poutá ji tak pevně, jako by se bál, že mu chce uniknout. Snad někdy nedovedu více zvolat než „Ježíši“, ale toto jméno dovede dát tolik síly. Pro ně nelze nic jiného říci, nežli „fiat“. I když by se přirozenost chtěla rvát vši silou o uskutečnění svých tužeb, tam na dně ní stále tiché „ano“. A to vždy zvítězí.

Ježíš je se mnou, zcela ovládl mou bytost, neboť jak by dokázala má nicotnost a bída zůstat klidnou bez sebemenšího záchrvěvu, když uvnitř je tak citelně zraněna. Pro Ježíše lze trpět jen se štěstím, štěstím, jež se často necítí, a přece zde je. Přiznávám se, že poslední dny jsou mrtvé, chladné, snad prázdné, a přece je v nich mnoho, nesmírně mnoho umírání sobě. Ježíš je zde vším. Nemyslím tím, že bych byla houpána na Srdci Boží lásky, ne, toho jsem naprosto zbavena. Trpím příliš svou přirozeností, ale ta bolest je docela jiná než dřív. Tak veliký klid se táhne tam hluboko dole v mém

srdci a je odpovědí na bouře na povrchu. Podávám tyto chvíle Bohu s tak hlubokým dojetím, radujíc se, že je uskutečněno to, co si přál On. Čím více jsem odkázána na víru a důvěru v jeho lásku, čím méně smím ji počítovat, tím více nabývám odhodlanosti k životu v tomto vyhnanství.

Anna Marie Zelíková

Mým štěstím je každý projev jeho vůle, ať je jakýkoliv, vždy dovede uchvátit. Kdyby můj pohled k nebesům měl zůstat stále zastřen mraky, nebyla bych méně šťastnou. Zdá se poněkud nepochopitelné, jak mohu být tak vděčnou, když mi odmítá sebe. Příliš mi stačí všude jeho vůle. Jen tenkrát dovedu žít pravou láskou, budu-li plna jeho božství.

Láska nevyhledává nikdy sebe, ta touží působit radost jedině tomu, koho miluje. „Následování Krista“, kn. III, kap. 21 mluví o velké touze opuštěné duše po návratu Ježíše, prosí o vysvobození ze všech trampot. Má duše by nedovedla k němu volat, dovede jen říci, chci jen to, co Ty chceš. Neprosím o nic. Nechtěla bych Jej nikdy k ničemu nutit. Bolelo by mne to příliš, kdybych si byla vědoma, že snad mé vzdechy nebo slzy Jej přinutily k odejmutí.

Duchovní otče, mé touhy nejsou zcela mrtvé. Někdy mi tane na mysli otázka, zda můj život bude vždy takový jako dosud. A tu zatoužím po závoji karmelity, po skutečných branách Karmelu. V rychlosti, v jaké se dovedla tato touha zrodit, je vložena na patěnu. Ujišťuji svého Ježíše, že skrytý Karmel je tak krásný, že nechci nic, leč aby byl mým stálým obětováním více milován.

Hlubiny jeho lásky mne připoutaly k sobě dříve, než uskutečnily svůj úmysl skutečně

mne od sebe odtrhnout. A nyní, když patřím tomuto svátostnému Srdci, když jsem se stala jeho vlastnictvím ve chvíli, kdy poprvé jsem se mu zasvětila jako sestra Marie od svátostného Srdce Ježíšova – nazývám ten okamžik svou obláčkou, kdy jsem nebyla oděna skutečným řeholním šatem, ale láskou Boží. Odnímá mi sebe. Žít tak blízko, a přece nemoci Jej mít. Věřím v jeho všemohoucnost, která může dlít v té malé monstranci. Je snad tvrdé jeho jednání se s. Marií? – Ne, ona je nenazývá tvrdým. Nedovede již plakat. Pláč by nevytloučil jemu úsměv. Skrývá vše, nechce mu ani dát znát, že pozoruje jeho hru. Líbí s tak velkou radostí svůj křížek. Musí se usmívat a city srdce potvrzují, že činí ji skutečně šťastnou, že smí podávat Pánu vše tak, jak On jí dá.

Drahý duchovní otče, jsem a zůstanu stále tou chudobkou, jako jsem byla dříve. Láaska Boží mne zahrнула tak velkými dobry. Zcela se jí ponechávám ke strávení. Nejsem nic a nemám ničeho. Činí mne to již nyní klidnou. Trpěla jsem dříve pro to, že nemohu mu dát tolik, kolik bych chtěla. I nyní mám velké touhy a nořím je v jeho Srdce, jsouc jista, že budou uskutečneny. Vždyť, kdyby je nechtěl splnit, pak by mne nenechal tolik toužit. Trpím ráda pro něho, aby měl radost. Víím, že nikdy bych Jej nedovedla potěšit, kdyby nebyl tak něžný a neusmál se na každou maličkost.

Duchovní otče, vůle Boží mne opět uložila v mou postýlku. Byla jsem u druhého lékaře, rozkázal mi ihned ulehnout, bude-li má teplota přesahovat 37,5 stupně Celsia, a já tak často mívám přes 39. Mé srdce však stále dlí u Ježíše a prosí za duše. Toužím, aby byl více milován. Nedovedu Jej prosit o to, aby mi odňal teploty, bylo by v tom i kousek mé vůle. Jen stále říkám: „Čiň, co chceš!“ Jsem vždy tolik dojata láskou, když ráno nemám více než 37, a proto smím vstát a jít na mši svatou. Je tak dobrý, dobrý. Sestřička L. je již zdráva. Od svátostného Srdce Ježíšova Vám posílá mnoho pozdravů, stále se za Vás modlí a obětuje

Vaše sestra Marie

Zdroj: Vše je mi darem.

Korespondence mezi Aničkou Zelíkovou a ThDr. Josefem Hlouchem. Sestavil doc. ICLic. František Polásek Th.D. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2014

Připomínky arcibiskupa Jana Graubnera k návrhům revize rámcových vzdělávacích programů pro předškolní a základní vzdělávání

Arcibiskup Jan Graubner, předseda ČBK, připomínkoval návrhy revize rámcových vzdělávacích programů (RVP) pro předškolní a základní vzdělávání. Přinášíme v plném znění.

Připomínky Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa pražského a primase českého, předsedy České biskupské konference

1. Úvod

Arcibiskupství pražské se zapojuje do veřejné konzultace revize RVP s cílem plnit jeden z úkolů církve, kterým je hájení spravedlnosti, lidské důstojnosti a náboženské svobody ve společnosti. Předkládaný návrh revize RVP vyvolává řadu otázek a pochybností, které je třeba v zájmu správného fungování vzdělávacího systému vyjasnit.

2. Genderová teorie

Problematika lidských práv se bohužel stává obětí ideologické kolonizace, v níž hraje ústřední roli myšlenkový směr, který bývá označován jako teorie genderu; ta je mimořádně nebezpečná, neboť s cílem učinit všechny lidi domněle rovnými hodlá popřít největší možnou odlišnost, která mezi živými bytostmi existuje: pohlavní odlišnost. Tento základní rozdíl je nejen největším myslitelným rozdílem, ale také nejmocnějším z nich, protože dává základ příchodu nových lidských bytostí na svět. V tomto smyslu je úcta k vlastnímu tělu i k tělu druhých klíčová ve světě množících se nároků na nová práva, která prosazuje genderová teorie. Tato ideologie předpokládá společnost bez sexuálních rozdílů, čímž eliminuje antropologický základ rodiny. Je třeba zdůraznit, že biologické pohlaví a sociokulturní roli pohlaví (genderu) lze rozlišovat, ale ne oddělovat. Proto je třeba odmítnout všechny pokusy zastřít odkaz na neodstranitelný pohlavní rozdíl mezi mužem a ženou. Existují biologické prvky, které nelze ignorovat. Pouze uznáním a přijetím tohoto rozdílu ve vzájemnosti může

každý člověk plně objevit sám sebe, svou důstojnost a svou identitu.⁽¹⁾

Je proto alarmující, že revizi RVP zjevně prostupují teze genderové teorie, jinak řečeno, snaha popřít jakékoli rozdíly mezi muži a ženami a chápat je pouze jako sociální konstrukt, snaha odpoutat ducha od tělesných znaků.

V rámci kategorie vzdělávací oblasti, Člověk a společnost, Dějepis, obsahuje závazná část RVP následující popis: „*Obecné historické problémy* »velkých« *politických dějin jsou ve výuce dějepisu doplňovány tématy z regionálních či kulturních dějin, dějin každodennosti, menšin, mentalit, genderu.*“⁽²⁾ Tento náhled však nese ideologické prvky, popisovat dějinné události pohledem genderu je nadbytečné, ideologické a absurdní. Je jistě vhodné a dobré vést žáky k zaujetí postojů a názorů k dějinným událostem, avšak v první řadě je vhodné tyto dějiny vůbec znát a pochopit, a to oproštěně od aktuálně vytvářených ideologických schémat roubovaných na dějinné procesy minulosti.

Metodická podpora pak v nezávazné části RVP CAS-DEJ-001-ZV9-012⁽³⁾ poskytuje podrobnější vhlad do toho, jak má výuka probíhat: „*Očekávaný výsledek učení by měl žáka směřovat k poznání, že tzv. sociální, resp. genderový řád je utvářen a vynucován autoritami a ti, kteří se mu vymykají, mohou být objektem pronásledování a diskriminace. Snahy o emancipaci (např. boj žen za politická a sociální práva, zrovnoprávnění LGBTQ+ komunit ve věcech rodinného práva) byly a jsou blokovány využíváním historických argumentů, které odkazují k tradicionalisticky pojatému trvání neměnných rolí. Vyučující volí obsah*

zejména s ohledem na aktuální emancipační snahy přítomné ve společnosti. V každé společnosti v dějinách lze nalézt charakteristická pravidla chování, která jsou od osoby očekávána na základě jejího sociálního statusu. **Mužské a ženské role a z nich vycházející možnosti životního uplatnění jsou podmíněné kulturou a proměňují se v čase.** Společenské role mužů a žen, genderová socializace, rovnoprávnost a podoba současné rodiny jsou aktuální společenská témata, která vzbuzují kontroverze a politické spory. Předpokladem pro informovaný občanský postoj žáků je rozvinutá sociální a genderová citlivost a schopnost rozlišovat trvání a změnu genderových a dalších sociálních rolí v dějinách, v důsledku také v současnosti a budoucnosti.“

Uvedená problematika se dále promítá do průřezového tématu *wellbeing*, které prostupuje celými RVP. A lze jej pokládat za kontroverzní. Jedná se totiž o velmi obecný pojem, který lze zaplnit téměř jakýmkoli obsahem. Je třeba upozornit, že metodiku *wellbeing*u nazvanou Respekt, Rozmanitost, Rovnost, Resilience (RRRR) má již připravenou nezisková organizace Society for All (SOFA). Jedním z bodů této metodiky pro žáky 1. ročníku ZŠ je téma genderu a identity: „Aktivity ve třídě mohou žákům pomoci prozkoumat vlastní genderovou identitu, zpochybnit stereotypy a naučit je, aby si vážili rozmanitosti a rozdílů a respektovali je.“⁽⁴⁾ Při hře má učitel žáky vést k zaměření na genderovou identitu: „Žáci identifikují aktivity, které mohou chlapci i dívky dělat doma i ve škole bez ohledu na gender.“⁽⁵⁾

Zajímalo by nás ostatně, jak byla tři průřezová témata (péče o *wellbeing*, společnost pro všechny, udržitelné prostředí) zvolena, jelikož se ve Strategii 2030+, která byla schválena předchozí vládou jako zadání pro revizi RVP, pasáž o průřezových tématech nevyskytuje. Zároveň to byl jediný dokument, který prošel standardním připomínkovým řízením a byl vypořádan dle legislativních pravidel vlády.

3. Přístup k ochraně životního prostředí

Průřezové téma udržitelné prostředí je citelně přítomno na mnoha úrovních. Například v dějepisu (Poznáváme minulost) je téma klimatu a životního prostředí ob-

Arcibiskup Jan Graubner

saženo v několika doprovodných materiálech (například CAS-DEJ-001-ZV9-001), které uvádí, že žák „identifikuje rozdíly mezi minulostí a současností podle stanovených ukazatelů (např. **vztah k životnímu prostředí, rozvrstvení společnosti a organizace politického života, životní styl, náboženství a hodnoty**) ... domýšlí a diskutuje se spolužáky a učitelem, proč se životy lidí změnily a jakou povahu tato změna má (např. **klima, úroveň dosaženého technologického a vědeckého poznání, organizace a rozvrstvení společnosti**).“⁽⁶⁾

Téma životního prostředí a klimatologie je natolik složité a komplexní, že je otázkou, do jaké míry je vhodné z něj činit průřezové téma, pokud skutečně renomovaní odborníci a vědci z mnoha oborů nejsou schopni najít jednoznačnou shodu na příčinách a následcích složitých a komplexních procesů změn klimatu, kdy i závěry odborného panelu IPCC nejsou vždy naprosto jednoznačné, jak samotné zprávy uvádějí.⁽⁷⁾ Vystávají proto **pochybnosti, zda je vhodné a přínosné na tomto tématu učit žáky pracovat se zdroji** (viz metodické doporučení PTP-UDR-000-ZV9-002 nazvané „*prozkoumá a vysvětlí provázanost mezi klimatickou změnou, vlastním životním stylem, životem společnosti a ekonomickou činností*“⁽⁸⁾).

V kapitole 2.1 Cíle a hodnoty vzdělávání obecné části RVP je pak uvedeno: „*Vzdělávání si klade za cíl připravit mladou generaci zejména na environmentální, technologické a sociální změny, aby mohl každý aktivně a spokojeně prožívat svůj život a odpovědně spoluvytvářet budoucnost a uspět v současném světě výzev a změn. Uvedené základní postoje a hodnoty vycházejí ze vzdělávacích dokumentů UNESCO a OECD a jsou formulovány jako sdílené*

poznání (schopnost obohacovat se o společné znalosti a dovednosti), **respektování potřeb planety** (schopnost chránit přírodu a životní prostředí), **podpora udržitelných technologií a inovací** (schopnost poznávat a účelně využívat nové technologie, kriticky myslet a čelit dezinformacím), **důstojný život pro všechny** (schopnost utvářet a dodržovat společná pravidla soužití). Viz UNESCO: Vzdělávání pro cíle udržitelného rozvoje; OECD: Vzdělávání a dovednosti pro budoucnost 2030 – Kompas učení 2030.“

Školský zákon jednoznačně definuje, co jsou obecné cíle vzdělávání v ustanovení § 2 odst. 2. Příprava mladé generace na environmentální a technologické a sociální změny mezi ně může patřit jen zčásti. Zároveň je otázkou, zda se tyto oblasti staví na přední místo důvodně, nebo se jedná jen o projev aktuálního trendu.

Formulace respektování potřeb planety implicitně naznačuje, že planeta je subjektem práv, že má své potřeby, a že je třeba chránit přírodu a životní prostředí bez ohledu na zájmy a potřeby člověka a živočišné říše. Takový náhled se však jeví příliš ideologickým. Je třeba požadovat, aby bylo dbáno na témata ochrany životního prostředí, avšak v jejich celistvosti, kdy člověk nemá být z této oblasti vyčleněn, jak je ostatně v jiné části návrhu revize RVP správně uvedeno.

Je proto nutné více akcentovat roli člověka, který nechrání životní prostředí pro personifikovanou planetu a na vlastní úkor, ale naopak s ohledem na člověka a pro budoucí generace lidí.

4. Vedlejší efekty boje proti dezinformacím

Výslovný požadavek na obranu proti dezinformacím uvedený také v kapitole 2.1 obecné části RVP poskytuje bez dalšího nebezpečný prostor pro zneužití dobře miněného boje, jehož výsledkem může být potlačování svobody slova, *cancel culture* a *deplatforming*.

Rozlišení dezinformací je velmi obtížné a mediální praxe uplynulé doby ukazuje, že nepůsobí těžkosti jen široké veřejnosti, ale dokonce i novinářům, kteří mají s takovou prací každodenní zkušenosti. Neuvážlivé označení nějakého údaje za dezinformaci bývá dokonce často zneužíváno jako argumentační *faul*, který popírá svobodnou diskusi, diskvalifikuje

mluvčího a zastavuje šíření poznatků, které se s odstupem času stanou z nepravdy pravdou. Příkladem může být informování o původu čínského koronaviru, který unikl z laboratoří. Tato informace byla zpočátku uváděna jako dezinformační,⁽⁹⁾ ačkoli se zpětně ukázalo, že se jedná o pravdivou hypotézu.⁽¹⁰⁾

Cíl čelit dezinformacím se může v tomto jednostranném pojetí dostat do rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. e) školského zákona: „Vzdělávání je založeno na zásadách svobodného šíření poznatků, které vyplývají z výsledků **soudobého stavu poznání světa** a jsou v souladu s obecnými cíli vzdělávání...“

Za zásadní vadu RVP je pak nutné považovat, že žáky na barvitý svět dezinformací a zneužívání boje proti dezinformacím za účelem manipulace nebo paušálního umlčení názorových oponentů vůbec nepřipravuje. V rámci mediální výchovy je jen okrajově věnována pozornost argumentačním faulům, na to, že by mohlo být nálepkování slovem dezinformace zneužíváno, žáci vůbec připravováni nejsou.

5. Závislost a kyberšikana

V kapitole 3.1.6 Organizační, prostorové a materiální, hygienické, bezpečnostní a jiné podmínky obecné části RVP naprosto absentuje požadavek, aby v průběhu výuky a času stráveného v rámci školy byl žákům omezen přístup k mobilním telefonům a žáci byli **cíleně vedeni k odpojení se od sociálních sítí, na jejichž užívání je velká část dětí a mladých lidí závislá.**

Zároveň omezení přístupu k telefonům a sociálním sítím snižuje hrozbu kyberšikany a šikany obecně (například natáčecí šikanující skupiny, která pak svou oběť vydírá zveřejněním videí na sociálních sítích a ve skupinách).

6. Spolupráce při nezvladatelném chování žáků

V kapitole 6 Hodnocení žáků obecné části RVP není vůbec zohledněno, že narůstá agresivita některých žáků, a že základní školy nyní nemají možnosti, jak se těmto dětem a ignoraci řešení problému ze strany jejich rodičů bránit. Ředitel může žáka ze školy vyloučit pomocí výchovného opatření dle ustanovení § 31 školského zákona. V souladu s předmetným ustanovením může ředitel školy

Poselství Královny míru ze zjevení pro Mariji Lunetti v den 43. výročí 25. června 2024:

„Drahé děti! Raduji se s vámi a Bohu děkuji, že mi dovolil, že jsem s vámi, že vás vedu a miluji vás. Dítka, mír je v nebezpečí a proti rodině se útočí. Vyzývám vás, dítka, vraťte se k modlitbě a rodině. Dejte Písmo svaté na viditelné místo a každý den ho čtěte. Milujte Boha nade všechno, aby vám bylo dobře na zemi. Děkuji vám, že jste přijaly mé pozvání.“

Vizionářka Ivanka Ivankovic-Elez měla své pravidelné každoroční zjevení 25. června 2024. Při svém posledním denním zjevení 7. května 1985 svěřila Panna Maria Ivance 10. tajemství a řekla jí, že bude mít zjevení jednou ročně v den výročí zjevení. Bylo tomu tak i letos.

Zjevení, které trvalo 6 minut (18.37–18.43), se odehrálo v Ivančině rodinném domě. Zjevení byla přítomna pouze její rodina. Po zjevení Ivanka řekla: „Panna Maria dala následující poselství: »Děti moje, modlete se, modlete se, modlete se. Přijměte mé mateřské požehnání.«“

v případě zvlášť závažného zaviněného porušení povinností rozhodnout o vyloučení žáka ze školy nebo školského zařízení. Základním předpokladem však je, že žák již splnil povinnou školní docházku, do té doby je školské zařízení v zásadě bezmocné. Zároveň dítě může přejít na jinou školu jen se souhlasem rodičů či zákonných zástupců.

Je třeba revidovat systém, aby právo na vzdělávání bylo sice bezplatné a nárokové, avšak bylo k dispozici pouze dětem a rodičům, kteří nenarušují chod školy a vzdělávání ostatních žáků. Primárně odpovědní za výchovu dítěte jsou rodiče, proto by bylo vhodné **přenést tuto odpovědnost v případě problematického a nezvladatelného chování zpět na rodiče, jelikož vyloučení problematického žáka pouze z výuky není systémové řešení, které přináší školám dostatek nástrojů, jak situaci zvládat.**

7. Užívání nástrojů umělé inteligence

Již jen nad rámec výše uvedeného lze doplnit, že na mnoha místech návrh revize RVP obsahuje v několika nezávažných metodických materiálech nekritické odkazy a doporučení na používání nástrojů AI, které ale není nerizikové, jelikož generuje výstupy ze zdrojů, které v prostředí internetu převládají, což automaticky neznamená, že jde o relevantní a pravdivý zdroj. **Naopak, právě budování vzdělanosti mimo prostor algoritmů**

buduje skutečně odolnou společnost, která není náchylná k manipulaci a zásahům skrze online prostředí.

Zdroj: Arcibiskupství pražské

Poznámky:

- (1) Deklarace Dikasteria pro nauku víry *Dignitas Infinita*, čl. 55–59.
- (2) <https://prohlednout.rvp.cz/zakladni-vzdelavani/vzdelavaci-oblasti/cas/dej>
- (3) <https://prohlednout.rvp.cz/ovu/cas-dej-001-zv9-012>
- (4) Metodika RRRR pro 1. třídu ZŠ, str. 42: <https://www.societyforall.cz/metodiky-rrrr>
- (5) Metodika RRRR pro 1. třídu ZŠ, str. 46: <https://www.societyforall.cz/metodiky-rrrr>
- (6) <https://prohlednout.rvp.cz/ovu/cas-dej-001-zv9-001>
- (7) https://www.ipcc.ch/report/ar6/syr/downloads/report/IPCC_AR6_SYR_SPM.pdf
- (8) <https://prohlednout.rvp.cz/ovu/ptp-udr-000-zv9-002>
- (9) Deník N, Češi a mýty: polovina online populace věří, že covid je z laboratoře: <https://denikn.cz/minuta/574156/>; Deník N, Na Hromnice o hoax více. Duka slovy o úniku viru z čínských laboratoře hledá viníka, zatímco se Česku nedaří: <https://denikn.cz/563768/na-hromnice-o-hoax-vice-duka-slovy-o-uniku-viru-z-cinske-laboratore-hleda-vinika-zatimco-se-cesku-nedari/>
- (10) <https://oversight.house.gov/release/covid-origins-hearing-wrap-up-facts-science-evidence-point-to-a-wuhan-lab-leak%E2%99%BC/>

Heřman Josef (40)

„Netopýři vylétají z věže,“ smál se Heřman Josef a v myslí se mu honily vzpomínky z mládí. „Ale proč zvoní zvony?“ Ještě více byl steinfeldský mnich překvapen, když jej sestry přivítaly s vonícími kadidelnicemi a zpěvem „Benedictus“: „Požehnaný jsi, který přicházíš ve jménu Páně...“

Oběma rukama se Heřman Josef bránil slavnostnímu přivítání.

„Jste na omylu, ctihodné sestry!“ křičel již z dálky. „Koliňané mne přece nezvolili biskupem. Zvolili Heinricha z Molenarku!“

Pak srdečně pozdravil abatyši a všechny řeholnice, naposled sestru Eufémii, která byla celá bledá, protože ji opět sužoval ďábel. Pak začal Heřman hledat ve svých věcech, až našel dvě krásná červená jablka.

„Zde, sestro Eufémie, to je dobrá věc proti ďáblu!“

„Jablka?“ divila se sestra.

„Samozřejmě, člověk musí porazit nepřitele jeho vlastními zbraněmi!“ smál se kněz. „Ďábel svedl Evu jablkem, a když teď budete pilně jíst jablka, bude vše zase dobré.“

Sestra celá zčervenala, ale ovoce vděčně přijala.

„Měly byste sestru Eufémii více zaměstnávat na zahradě,“ obrátil se mnich

na abatyši. „Čerstvý vzduch a čerstvé plody, to pomáhá proti zlým myšlenkám.“

„Ach, ale vždyť ona vyšívá tak krásná liturgická roucha!“ namítla ustaraná sestra Gertruda.

„Ano, a přitom má čas na všelijaké myšlenky! Ne, paní abatyše, ať zůstane u práce v zahradě.“

„Tak tedy dobře. Vždyť nás to všechny bolí, když ona se tak trápí!“ ukončila debatu představená.

Večer mluvil Heřman Josef zcela spokojeně. Všechny oči byly upřeny na něj. I setra Eufémie byla ze srdce šťastná. Léčba jablky a radosti svatého Františka ji pomohla.

Druhého dne bylo nepřijemné chladno. V noci byla obloha plná hvězd a potoky se pokryly vrstvou ledu. I v klášterním kostele bylo mrazivo.

Jen jeden člověk vypadal, jako kdyby se ho mráz netýkal – Heřman Josef, který sloužil mši svatou. Tak pomalu ještě nesloužil a po proměňování to již nešlo dál. Jako zkamenělý stál u oltáře, oči upřené na bílou hostii a jeho srdce volalo: „Dokonalou radost! Pane, dej všem lidem dokonalou radost!“ Kněz u oltáře zapomněl na čas a prostor. Neviděl nic kolem, jen Tělo našeho Pána, a jeho srdce stále volalo: „Pane, dej všem lidem dokonalou radost!“

Sestry v lavicích byly promrzlé až na kost. Heřmanovo zamyšlení trvalo hodnou chvíli. Mechtilda vzpomínala na svůj vařící hrnec, u kterého by se ohřála. I ministrant u oltáře si třel zkrchlé ruce, až to nevydržel a zatahal kněze za ornát. Ten se vzpamatoval a pokračoval v bohoslužbě.

Po mši si všechny sestry stěžovaly na zimu, ale při teplé polévce na vše postupně zapomněly. Jen Eufémie vypadala pořád velmi šťastná – ďábel ji už určitě opustil.

CHVALOZPĚV

Sotva Heřman Josef dokončil mši, začal se trást zimou. Pak jej zas polilo horko, že mu vyskočil pot na čele. Sestry jej jako nemocného zabalily do přikrývek a uložily, i když se bránil, že chce ležet jen na dřevě a kameni. Pak přišla sestra Mechtilda s velkým hrncem horkého piva, které vnutily nemocnému. Heřman Josef se brzy začal potit. V horečce začal fantazírovat a sestra Eufémie, která se o něj starala, se nestačila divit, co vyprávěl o chudém Františkovi, hnědé kutně a dokonalé radosti.

Sestra Hildegunda, která rozuměla všemu kolem nemoci, zasmušile potřásla hlavou. „Tady se již nedá nic moc dělat! Snad kdyby byl mladší, ale je mu již dvaosmdesát!“

„Takže již není žádná neděje?“ ptala se smutně Eufémie.

„Musel by se stát zázrak, aby se uzdravil!“ odpověděla sakristiánka.

„To se tedy musíme modlit!“ řekla rozhodně Eufémie. Štěstí, že Heřman Josef naučil sestry modlit se růžencem. Člověku v utrpení dělá dobře, když se může modlit, aniž by musel hledat slova. A řeholnice bez přestání posuňovala zrnka růžence mezi prsty.

Nemocný blouznil stále více. V divokých snech viděl opět kroužící světlo hvězd, které spatřil kdysi v zimě.

„Přicházejí zářící světla!“ vykřikl s očima široce otevřenými. „Tisíce sluncí se dotýkají mého srdce. Bože, jak žhnou moje ruce!“

Sestra Eufémie chladila čelo nemocného vodou. Ale kněz se napřímil a řekl:

„Tam, to je kříž v plamenech! Pane, rozevři své paže! Vezmi mne na kříž!“ Udýchaně klesl nemocný zpět na postel. Ruku si držel na srdci a stále něco brumlal.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

Čtvrtek 15. srpna 2024 – 19.00 varhanní koncert: Ladislav Šotek, Blanka Novotná a Štěpán Sova – varhany, Jana Wilkes a Eliška Janouchová – zpěv. (Ve spolupráci s Odborem kultury a cestovního ruchu města Tábora.)

Sobota 17. srpna 2024 – 8.00 mše svatá s P. Ing. Mgr. Janem Kulhánkem (rodák ze Sezimova Ústí) • **10.00 mše svatá** s Mons. Mgr. Václavem Malým (pomocný biskup pražský) • 15.00 zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání • 17.00 mše svatá s P. Karlem Zaiserem, OMI (misionář z Rakouska). V tento den od 8.00 do 12.00 bude ke kostelu přístup autem omezený. **Na této akci se bude fotografovat.**

Neděle 18. srpna 2024 – 10.00 mše svatá s P. Mgr. Oto Medvecem, OMI (novokněz) • 15.00 zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání.

Živé přenosy (s výjimkou sobotní mše svaté v 10.00) můžete sledovat na www.klokoty.cz.

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY S HUDEBNÍM DOPROVODEM V POUTNÍM AREÁLU KLOKOTY V ROCE 2024

Průvodkyně: Marie Janouchová; varhany: Štěpán Sova; zpěv: Eliška Janouchová. **Vstupné: 150 Kč.**

Rezervace na: klokotypoutni@centrum.cz nebo na tel. č. **731 139 306** (po-pá, 9-16 hodin).

Spolufinancováno z dotačního Programu na podporu cestovního ruchu města Tábora.

Začátek vždy v 19 hodin. Termíny: 24. 7. a 12. 8. 2024. Informace také na www.klokoty.cz.

Růženec v rukou sestry Eufémie se nezastavil.

„Růženec má zvuk věčnosti,“ říkával často Heřman Josef.

Všechny sestry v klášteře Hoven se bez přestání modlily o zázrak uzdravení. Žádná teď nevnímala zimu v kostele a rády by tu zůstaly ještě o hodinu déle, jen kdyby u oltáře zase mohl stát jejich dobrý kněz.

Alžběta klečela skoro celý den před svatostánkem. „Pane, ať je opět zdravý!“ modlila se. „Nech nám ho ještě pár let, my jej potřebujeme!“

Nemocný ale stále častěji viděl v hořečnatých snech probodené hořící srdce, kolem kterého divoce kroužily hvězdy a slunce.

Čas od času přinesla sestra Mechtilda horké kameny a horké pivo. Buď to bylo

touto starostlivostí, nebo ustavičnou modlitbou sester, ale Heřman Josef se jednoho rána probudil úplně bez horečky. Križe byla překonána, nemoc zlomena.

V klášterním kostele zpívaly sestry *Te Deum*.

Steinfeldskému knězi se zdálo, že ho Bůh v záru horečky nechal nahlédnout do nejnvtřnějšího tajemství světa.

„Srdce je středem celého světa,“ řekl zamýšleně sestře Eufémii. „Srdce z Golgoty.“

Pak se posadil a naléhavě prosil o papír a pero.

„Jste ještě moc slabý na psaní!“ bránila mu Eufémie. Ale Heřman Josef prosil tak naléhavě, že mu nakonec prosbu splnila.

„Bůh mi daroval píseň, musím ji napsat!“ A Heřman Josef psal první hymnus ke cti Božského Srdce. V tíživých

dnech, plných utrpení, našel tichý mnich cestu k prameni veškeré síly, veškerého života a lásky.

*Srdce královské,
tobě chci zpívat,
jásot ať zní mým srdcem,
jásot, radost bez konce!
Vezmi mne zcela do svých rukou,
slyš milostivě píseň mou.*

A opět viděl Heřman Josef Srdce z Golgoty, rozervané smrtí, a přesto oslavované všim stvořením.

*Běda, tebe probodlo kopí,
svaté Srdce, ponořené do bolestí.
Ale tebe postihla smrt zbytečně,
narazila na bránu života,
všeho světa základ.*

Plameny se zmocnily jeho vlastního srdce. Mnich opět cítil žár, jako za noci

Otevřely se před nimi dveře nového života

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

mnoho obrazů, které nám připomínají velikonoční zkušenost: epizoda se odehrává během svátku nekvašených chlebů; Herodes připomíná postavu egyptského faraona; vysvobození se odehrává v noci, jako tomu bylo u Izraelitů; anděl dává Petrovi stejné pokyny, jaké byly dány Izraeli: rychle vstaň, opásej se, obuj si sandály (srov. Sk 12,8; Ex 12,11). To, co je nám vyprávěno, je tedy nový exodus. Bůh osvobozuje svou církev, osvobozuje svůj lid, který je v okovech, a znovu se ukazuje jako Bůh milosrdenství, který je podpírá na cestě.

V onu noc osvobození se nejprve zřetelně otevírají dveře vězení; pak se o Petrovi a andělovi, který ho doprovází, říká, že stáli před „železnou bránou, která vede do města; brána se před nimi sama otevřela“ (Sk 12,10). Nejsou to oni, kdo otevírají bránu, ona se otevírá sama. Je to Bůh, kdo otevírá dveře, je to on, kdo osvobozuje a uvolňuje cestu. Petrovi – jak jsme slyšeli z evangelia – Ježíš svěřil klíče od království; on však zakouší, že je to Hospodin, kdo otevírá dveře jako první, Bůh jde vždy před námi. Je to zvláštní: dveře vězení se otevírají z moci Boží, ale on sám do domu křesťanské komunity vstupuje s obtížemi. Ta, v domnění, že jde o přízrak, je neotevře. Jak často se společenství této moudrosti otevírání dveří neučí!

Cesta apoštola Pavla je také především velikonoční zkušeností. Na cestě do Damašku je totiž nejprve proměněn Zmrtvýchvstalým a poté v neustálé kontemplaci ukřižovaného Krista objevuje milost slabosti: když jsme slabí, říká, tehdy jsme vlastně silní, protože už nelpíme na sobě, ale na Kristu (srov. 2 Kor 12,10). Uchopen Pánem a ukřižován s ním, Pavel píše: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) Cílem toho všeho však není intimistická a utěšující religiozita, jak nám ji dnes předkládají některá hnutí v církvi: jakási salónní spiritualita. Ne. Naopak, setkání s Kristem rozněcuje v Pavlově životě horlivost pro evangelizaci. Jak jsme slyšeli ve druhém čtení, na konci svého života prohlašuje: „Pán mi byl nablízku a dal mi sílu, abych mohl hlásat evangelium a slyšely ho všechny národy.“ (2 Tim 4,17)

Právě při vyprávění o tom, jak mu Pán dal tolik příležitostí k hlásání evangelia, Pavel používá obraz otevřených dveří. Tak o jeho příchodu do Antiochie spolu s Barnabášem se říká, že „jakmile dorazili, shromáždili církev a vyprávěli o všem, co pro ně Bůh učinil, a o tom, jak otevřel pohanům dveře víry“ (Sk 14,27). Stejně tak se obrací ke korintské obci a říká: „Otevřely se mi velké a milostivé dveře.“ (1 Kor 16,9) A když píše Kolosanům, vy-

bízí je takto: „Modlete se také za nás, aby Bůh otevřel dveře našemu slovu k hlásání Kristova tajemství.“ (Kol 4,3)

Bratři a sestry, tuto zkušenost milosti měli i oba apoštolové Petr a Pavel. Dotkli se díla Boha, který jim otevřel dveře jejich vnitřního vězení a také skutečných vězení, kde byli uvězněni kvůli evangeliu. Otevřel před nimi také dveře evangelizace, aby mohli zažít radost ze setkání se svými bratry a sestrami v rodících se komunitách a mohli všem přinášet naději evangelia. I my se letos připravujeme na otevření Svatých dveří.

Bratři a sestry, dnes přijímají pallium metropolitní arcibiskupové jmenovaní v minulém roce. Ve společenství s Petrem a po vzoru Krista, dveří pro ovce (srov. Jan 10,7), jsou povoláni být horlivými pastýři, kteří otevírají dveře evangelia a kteří svou službou přispívají k budování církve a společnosti s otevřenými dveřmi.

A chci bratrsky pozdravit delegaci ekleziologického patriarchátu: děkuji, že jste přijeli projevit společnou touhu po plném společenství mezi našimi církvemi. Srdečně zdravím svého drahého bratra Bartoloměje.

Kež nám svatí Petr a Pavel pomohou otevřít dveře našeho života Pánu Ježíši, kež se přimlouvají za nás, za město Řím a za celý svět. Amen.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)*

v nemoci, když tehdy jako dítě přešel mříž k Matce Boží.

*Pane, do žáru své lásky
ponoř mé i své srdce.*

*Vypal mi do srdce své rány,
aby mohlo být zcela uzdraveno
od veškerých vin a chyb.*

*Otevři se ve své dobrotě
jako květy růže,*

vezmi mne do svého květu lásky.

Sloku za slokou psal mnich na pergamenu, zatímco sestra Eufémie se modlila modlitbu sta růží. Občas Heřman Josef klesl bezvládně do polštářů. Jeho ruce se třáslly, ale sestra se neodvážila vzít mu pero z ruky. Vždy když se napřímil ke psaní, měl v očích takový šťastný výraz! A Heřman Josef psal dál, co měl na srdci.

Pero mu vypadlo z ruky, dech měl těžký, srdce hrozilo roztrhnutím. Kněz upadl zpět do polštářů. Když sestra Eufémie ustaraně vyskočila, s úsměvem ji uklidňoval:

„To je dobré, sestro, to je dobré! Bůh hraje píseň v mém srdci.“ A po chvíli tiše usnul.

Když teď sestra vzala do ruky popsaný list papíru, zdálo se jí, že slyší zvuk nebeských harf. V chóru velkého nebeského jánotu všech národů a jazyků začal mnich ze Steinfeldu novou píseň, píseň o Božím Srdci.

Bylo jaro, když se Heřman Josef opět vrátil do Steinfeldu. Chtěli jej odvézt vozem, ale on pokračoval ve své cestě pěšky. V zahradách rozkvétaly stromy, v polích pělo nebeské ptactvo svou píseň.

„Život zpívá *Te Deum!*“ řekl Heřman Josef mladému spolubratru Vilfridovi, který jej doprovázel na cestě.

„To je jaro!“ odpověděl Vilfrid. „Život se probouzí a bouře jde krajem.“ Jeho tvář byla vážná a Heřman Josef dobře věděl, na co myslí. Myslel na bouři mládí, když začínala křížová výprava dětí.

„Ach, chtěl bych na východ, do Čech, Slezska, Uher, Pruska!“ nařikal mladý mnich. „Tam začíná nové jaro. Už jste slyšel o řádových rytířích, kteří nesou znamení kříže daleko na východ? V Uhrách vystavěli mocný val proti nevěře a islámu. Nyní pokračují Pruskem na východ. Z divočiny dělají kvetoucí zemi. Boj proti ne-

přatelům, pohanům, divoké zvěři, bouřím na moři a mrazu je urputný. Z Vestfálska a Flander přicházejí němečtí osadníci. Rytíři a sedláci tvoří hráz proti divokému východu. Celou novou zemi zasvětili nebeské Matce – Marii.“

„Chtěl bych na východ!“ začal opět Vilfrid poté, co se pomodlil. „Co mám trčet ve Steinfeldu? Ale opat chce, abych starému otci Antonovi pomáhal s psaním rukopisů. Mám se zakopat v cele a malovat iniciály! Zítra zase jedou další na východ. Proč mne opat nenechá jít s nimi?“ Z hlasu mladého mnicha byla cítit ztáplost. Ale starý spolubratr jej stihl přísným pohledem.

„Nade vším ale je poslušnost!“ řekl vážně Heřman Josef. „Modlitba a obětaví staví hráz, kterou nikdo nemůže zničit, Boží hráz!“

Tiše šli oba dál. V dálce viděli věže kláštera.

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann: Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld. Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

Vatikán znovu vyzval k mezinárodnímu zákazu náhradního mateřství

K mezinárodnímu zákazu náhradního mateřství vyzvala podsekretářka vatikánského Dikasteria pro laiky, rodinu a život. Gabriella Gambino vystoupila 18. června v Paláci národů v Ženevě na setkání o náhradním mateřství, které uspořádala Stálá mise Svatého stolce při OSN v Ženevě a nadace Caritas in Veritate.

Gabriella Gambino zdůraznila naléhavou potřebu globální reakce na fenomén náhradního mateřství a kritizovala s ním spojené zneužívání a komercializaci žen a dětí. „Všichni jsme si vědomi, že takzvaná »reprodukční turistika«, způsobená různými vnitrostátními právními rámci náhradního mateřství, nadále umožňuje mezinárodní vykořisťování žen a dětí,“ řekla vatikánská specialista na bioetiku. Jak zdůraznila, jde o zajištění všeobecného respektu k důstojnosti a základním lidským právům všech, kdo byli poznamenáni tímto jevem.

Učení církve je v tomto bodu jednoznačné a potvrdila jej rovněž deklarace Dikasteria Svatého stolce pro nauku víry *Dignitas Infinita* z 2. dubna letošního roku (zejména čl. 50). Každé dítě má od početí nedotknutelnou důstojnost a právo „narodit se plně lidským způsobem“. Náhradní mateřství nejenže mění porod v odosobněný proces, ale je také formou komercializace a zneužívání žen a dětí.

Gabriella Gambino vyzvala mezinárodní společenství, aby urychleně zavedlo úplný zákaz všech forem náhradního mateřství a zavedlo jej po celém světě. Citovala papeže Františka, který v letošním projevu k diplomatickému sboru (8. ledna 2024) vybil mezinárodní společenství k všeobecnému zrušení této praxe, a též italskou premiérku Giorgiu Meloni, která náhradní mateřství označila za „nelidskou praxi“ a navrhla, aby bylo stíháno jako celosvětový zločin. Vatikánská bioetička proto navrhu-

la, aby byly na úrovni OSN podniknuty konkrétní kroky na ochranu důstojnosti žen a dětí a aby bylo náhradní mateřství jednou provždy zapovězeno.

Na setkání pod titulem „Za jakou cenu? Na cestě ke zrušení náhradního mateřství“ vystoupily dále Eugenia Roccella, italská ministryně pro rodinné záležitosti, která představila italskou legislativu týkající se náhradního mateřství, a Olivia Maurel, která hovořila o své osobní zkušenosti dítěte náhradní matky a zdůraznila potřebu mezinárodního zákazu. Eva Maria Bachinger, spoluzakladatelka iniciativy *Stop náhradnímu mateřství*, představila problematiku z pohledu ženských práv, zatímco Bettina Roska, právní specialista vídeňské organizace na ochranu lidských práv ADF International, nastínila právní rozměr náhradního mateřství a problémy, které s sebou přináší.

Zdroj: www.cirkev.cz

Pondělí 22. 7. 2024

6:05 Cesta k andělům: Táňa Fischerová – herečka a politička
7:00 Zahradra písničkářů 2022: Díl 3. **7:50** Klapka: s Janem Šamánkem **9:05** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **9:30** Outdoor Films se Štěpánem Dvořákem: S ultramaratoncem Štěpánem Dvořákem
11:00 Kambodža – Zmrzačený Kristus **11:30** Setkání: Ivana Váňová **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Byzanc: nový Řím **13:20** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kosteláné, Kosteletáci a jejich setkávání **13:45** Historky (2. díl): Onkológ, který chce být světlem **14:00** Za obzorem: J. G. Mendel, 200. výročí narození **14:30** V pohorách po horách: Lysá hora **14:45** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Ikonoklasmus – proč lidé ničí obrazy? **16:00** Svatý Benedikt z Nursie **16:55** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **17:15** Benin – cesta návratu **17:30** S chutí přes práh: Komunita Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Pozvání na hostinu **18:15** Cyrilometodějské dni v Terchově 2023 **18:40** Devítka v Parníku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Od pokolení do pokolení (1/6): Naděje **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest: Zdeněk Pavlík **21:05** Guyanská Diana **21:30** Za obzorem: J. G. Mendel, 200. výročí narození **22:05** Koncert – Martin Harich a Evah **23:40** Kulatý stůl: Překážky rodin **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 7. 2024

6:05 Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **7:05** Rok na Svatém Hostýně **8:00** Dopis z Indie **8:20** Stíny nad Libavou **9:05** V pohorách po horách: Dráteníčky **9:15** Benno – člověk mezi lidmi **9:55** Mladí salesiánská misionáři 2016 – Papua Nová Guinea **10:03** Církev za oponou: Předmanželský sex **10:21** Pošta pro Holuba: Žena v církvi **10:35** Noční univerzita: S. Veronika Barátová – Pročišťování révy **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** O Radosti **12:50** Jak to vidí... P. Miloslav Fiala O Praem **13:20** Súdán: Sen naděje **14:00** Za obzorem: Černobyl na kolečkách **14:35** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou, Země **15:15** Láska **15:45** Zakarpatská Ukrajina **15:55** Muzikanti, hrajte: Valaška **17:00** v poušti Karakum **17:10** Toulky po Slovensku – Kremnica **17:20** Mistr houslař z Jestřabí **17:35** Okřídlení sousedé: Život s čápy **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Marnotratný syn **18:10** Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník **18:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Petra a Pavla v Bernartcích **18:55** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Od pokolení do pokolení (2/6): Paměť **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Ochrana velryb **21:10** Můj chrám: Josef Bazala, senátor, v kostele Svatého Ducha, Staré Město **21:30** Za obzorem: Černobyl na kolečkách **22:05** Terra Santa News: 17. 7. 2024 **22:25** Má vlast: Lysá nad Labem **23:45** Poklad z Jelínkova domu **0:00** Na hlinu (6. díl) **0:22** Princ, který si vybral Dona Boska **1:07** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 7. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jan Graubner – arcibiskup olomoucký a metropolita moravský **7:00** Duša Terchovej – Rudo Patrničák **7:45** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Ikonoklasmus – proč lidé ničí obrazy? **9:05** Víc než chrám: Jednota různého **9:30** Jak potkávat svět: S Martinem Chodúrem **11:05** Dotyky múzy **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Co pro tebe

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

znamená Campfest **13:10** Expedice Rembaranka: Do hlubin časů **14:00** Za obzorem: Tomáš Vodvářka – Camino de Santiago **14:35** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **15:05** Život podle Emily **15:50** Valaské písničky a tance: Rožnovské slavnosti 2023 **17:30** Terra Santa News: 24. 7. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Ztracená ovečka **18:15** Svatá Kateřina Sienská **18:40** Groteský Laurel a Hardyho: Šéfkuchař **19:05** V pohorách po horách: Malý Rozsutec – Malá Fatra **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Od pokolení do pokolení (3/6): Vnímání času **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku: Letní speciál č. 1 [L] **21:40** Za obzorem: Tomáš Vodvářka – Camino de Santiago **22:15** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **23:00** První křesťané: Byzanc: nový Řím **23:30** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paulínků v ČR **0:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **0:25** Sedm divů v Terchově **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 7. 2024

6:05 Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **7:05** Goralská obec Čierne **8:00** Naši – osobnosti lidové kultury – Zdeněk Bláha **8:20** Terra Santa News: 24. 7. 2024 **8:40** Okřídlení sousedé: Život s čápy **9:05** Groteská Harolda Lloyd: O patro výš **10:20** Magazín Mary's Meals **10:45** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **11:00** Slovanský Velehrad **11:20** Měl to být Gerlach **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Duchovní malby: Anděl **12:55** Misie slovenských salesiánů v Belgii **13:45** Setkání: Václav Slavík – městské muzeum a stolová hora Vladaf **14:00** Za obzorem: P. Josef Přelouček, krajané v rumunském Banátu **14:30** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **15:20** Dokořán: S Miroslavou Němcovou **16:10** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **16:25** Koncert, který pomáhá: Uherské Hradiště, Kolejní nádvoří **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Starší syn **18:15** Expedice Rembaranka 1969 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Od pokolení do pokolení (4/6): Kráčet dál **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Alfredem Strejčkem **21:25** V pohorách po horách: Krakova Hoľa – Nízke Tatry **21:30** Za obzorem: P. Josef Přelouček, krajané v rumunském Banátu **22:05** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **22:20** Filipíny – Tajfun Haiyan **23:00** Cvrlikání: Martina Trchová **0:05** Biblická studna: S Alexandrem Flekem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 7. 2024

6:05 Cesta k andělům: Pavel Bělobrádek – bývalý předseda KDU-ČSL **6:55** Klid zbraní **7:20** Karol Herian – významný odborník a vzácný přítel **8:00** Hanácká svajba **9:05** O starých Starých Hamrech **9:50** Setkání: Bohuslav Procházka **10:00** Lidé z cest: Zdeněk Pavlík **11:05** Danica a její příběhy **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka: S Pavlem Zatloukalem **14:05** Za obzorem: Salesiánská misie v Mongolsku

14:40 V pohorách po horách: Mužský a Příhrazy (Český ráj) **14:50** Cvrlikání: Tyksáso **16:00** Výpravy do divočiny: Ochrana velryb **17:05** Libanon – Sedm sekund **17:35** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Boháč a Lazar **18:15** Šípková Růženka: Divadlo Vítů Marčíka **19:10** Dědek a jeho kreslený svět: Druhá půlka života **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Od pokolení do pokolení (5/6): Setkání **19:45** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **22:15** Za obzorem: Salesiánská misie v Mongolsku **22:50** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **23:10** Na startu: S Alžbětou Majerovou o Taizé **23:30** Nora Brown na Folkových prázdninách **0:00** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 7. 2024

6:05 Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **7:05** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **7:20** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **7:30** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **7:50** Děti Ventanas **8:15** Groteský Bustera Keatona: Frigo a strážníci **8:35** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **8:40** Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník **9:05** Bratr oheň: Protest proti řádovým pravidlům **9:40** Poutníková cesta **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** Poutníci času: S Ivanem Netukou **12:42** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **12:50** Když bolí tělo: Prevence Parkinsonovy nemoci **14:00** Na startu: S Matějem Jirsou, katolickým knězem **14:20** Sestřih Světových dnů mládeže Lisabon 2023 **15:45** Oázy Perlového ostrova **16:15** O Zdence Jelínkové a lidovém tanci: MFF Strážnice 2021 **17:15** Záznak v pralese **17:55** Mezopotámie IN MEMORIAM: Vznik a vývoj městské kultury **18:45** Pomoc, která se točí **19:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Od pokolení do pokolení (6/6): Doprovázet modlitbou **19:45** Přejeme si... **20:05** Záznak v horách **21:40** Poletuchy: Na skok na Tábor **22:30** Dobrodružství před kamerou **23:30** Můj chrám: Hayato Okamura, kostel sv. Ignáce v Praze **23:55** Letem jazzem (7. díl): Pohled na jazzovou tvorbu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 7. 2024

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:10** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mne...? **7:25** Duchovní krajina Novohradských hor: Cetviny **7:55** Etiopie: Z každého kmene **8:25** Jak potkávat svět: S Naděždou Urbáškovou **10:00** Primiční mše svatá P. Vojtěcha Buchty: Ostrava-Radvanice [P] **11:50** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** Terra Santa News: 24. 7. 2024 **12:55** Muzikanti, hrajte: Blatnička **14:05** Poutníci času: S Jaroslavem Bouzkem **14:25** Dobro očima zalitými povzdechnutím – DOZP Slatinice **14:39** Groteský Laurel a Hardyho: Výběrčí nájemného **15:10** Dokořán: S Monikou Absolonovou **16:05** Dobrodružství před kamerou **16:55** Mobil **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády **18:30** Bratr oheň: Antonínovy povinnosti **19:00** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Michael Kocáb **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Stárnutí a smrt jako výzva **19:40** Přejeme si... **20:05** Nebe **21:20** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdninách **22:35** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **23:15** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Když bolí duše: Závislosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 7. o 20:30 hod.: Fara v meste (Farské auto)

Otcovi Damiánovi sa pokazí auto. Betka už dlho nebola v kostole a termín svadby sa rýchlo blíži.

Utorok 23. 7. o 20:25 hod.: Medzi riadkami (Carlo: Na diaľnici do neba)

Samostatnou kategóriou v našej produkcii sú knihy pre deti. V najnovšej relácii Medzi riadkami predstavíme novinku z tejto kategórie Carlo: Na diaľnici do neba. Je určená najmä pre mladšie deti a predstaví ju autorka textu aj ilustrácií Marianna Čaučíková. Moderuje Helena Ľos Ivoríková.

Streda 24. 7. o 20:20 hod.: Putujeme Rímom

Rím je kolískou kresťanstva, je sídlom pápeža, preto je aj cieľom putovania kresťanov všetkých čias. Relácia nám priblíži tie najdôležitejšie miesta večného mesta, po ktorých nás bude sprevádzať Mons. Jozef Halfo, bratislavský pomocný biskup.

Štvrtok 25. 7. o 13:20 hod.: Madagaskar – Zjavenia Panny Márie v Anosivolakely

Dokument rozpráva o Máriiných zjaveniach, ktoré posilňujú kresťanskú vieru zakorenenu na Madagaskare.

Piatok 26. 7. o 20:30 hod.: Máriina krajina

Tajný agent dostáva špeciálnu misiu. Má na planéte vypočítať viacero svedkov tvrdiacich, že komunikujú s dávno mŕtvymi ľuďmi. Ježiša Krista nazývajú „Brat“ a Pannu Máriu volajú „Matka“. Ide tu o mega podvod, alebo majú tí čudáci predsa len pravdu? Čo ak sme naozaj deťmi Boha a môžeme ho nazývať Otcom?

Sobota 27. 7. o 20:30 hod.: Don Diana – Pre lásku k môjmu ľudu (1)

Životný príbeh kňaza, ktorý svoj život zasvätil boju proti mafii.

Nedeľa 28. 7. o 20:40 hod.: Kňazi v uniformách

V roku 2003 zriadil pápež Ján Pavol II. Ordinariát ozbrojených síl a zborov SR. Táto špeciálna diecéza pokrýva celé Slovensko. Príbehy siedmich kňazov sú sondou do pôsobenia Ordinariátu na miestach, kde sa človek za bežných okolností nedostane.

CINELUX – sobota 27. 7. 2024: Život je krásny

George Bailey (James Stewart) je čestný a skromný občan, ktorý vedie malú rodinnú banku, napriek pokusom silného bankára ho zničiť. Na Štedrý večer náhle zmizne veľká suma peňazí, hrozí mu, že vina padne naňho. To by znamenalo nielen úpadok rodinnej banky, ale aj veľký škandál. A tak sa rozhodol spáchať samovraždu, ale keď sa to chystá urobiť, stane niečo mimoriadne... Známa filmová klasika od amerického režiséra Franka Capra.

Liturgická čtení

Nedeľa 21. 7. – 16. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Jer 23,1–6
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 2. čt.: Ef 2,13–18
 Ev.: Mk 6,30–34

Pondělí 22. 7. – svátek sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1–4a
 nebo 2 Kor 5,14–17
 Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9
 Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)
 Ev.: Jan 20,1.11–18

Úterý 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
 Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
 Ev.: Jan 15,1–8

Streda 24. 7. – nezávazná památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Jer 1,1.4–10
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane.*)
 Ev.: Mt 13,1–9

Čtvrtek 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jasotem.*)
 Ev.: Mt 20,20–28

Pátek 26. 7. – památka sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Jer 3,14–17
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Mt 13,18–23

Sobota 27. 7. – nezávazná památka sv. Gorazda a druhú nebo sobotní památka Panny Marie (na Moravě: památka sv. Gorazda a druhú)

1. čt.: Jer 7,1–11
 Ž 84(83),3.4.5–6a+8a.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů!*)
 Ev.: Mt 13,24–30

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. ČERVENCE 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 7.	PO 22. 7.	ÚT 23. 7.	ST 24. 7.	ČT 25. 7.	PÁ 26. 7.	SO 27. 7.
Antifona	1136 1262	1768 1990	1768 1990	1181 1311	1673 1892	1754 1346	1722 1941
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	786 884	783 881	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1136 1263	1433 1611	1769 1990	1182 1312	1438 1617	1440 1620	1723 1941
Antifony	1137 1264	1434 1612	1770 1991	1183 1313	1438 1618	1214 1347	1229 1364
Žalmy	1137 1264	813 914	813 914	1183 1313	813 914	1214 1347	1229 1364
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1434 1612	1770 1991	1186 1317	1674 1894	1441 1620	1724 1942
Antifona k Zach. kantiku	706 796	1435 1613	1780 2001	1186 1317	1439 1618	1441 1621	1442 1622
Prosby	1140 1268	1771 1992	1771 1992	1186 1317	1675 1894	1757 1977	1724 1943
Závěrečná modlitba	706 796	1435 1613	1437 1616	1187 1616	1439 1618	1441 1621	1442 1623
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	792 890	792 890	1187 1318	792 890	1219 1353	1233 1369
Antifony	1142 1269	1157 1285	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369
Žalmy	1142 1269	1157 1286	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370
Krátké čtení	1144 1271	1773 1994	1773 1994	1190 1322	1676 1895	1221 1356	1236 1372
Závěrečná modlitba	706 796	1435 1613	1437 1616	1191 1322	1439 1618	1222 1356	1236 1372
Nešpory:	SO 20. 7.						
Hymnus	1132 1258	1145 1273	1435 1613	1774 1995	1192 1323	1677 1897	1440 1620 807 907
Antifony	1133 1259	1146 1274	1436 1614	1775 1997	1193 1324	1439 1619	1224 1358 808 908
Žalmy	1133 1259	1146 1274	1776 1997	1776 1997	1193 1324	1678 1897	1224 1359 808 908
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1149 1277	1436 1614	1777 1999	1196 1327	1680 1900	1441 1621 810 911
Ant. ke kant. P. M.	705 796	706 796	1436 1615	1780 2001	1196 1328	1439 1619	1442 1622 706 797
Prosby	1135 1261	1149 1277	1778 2000	1778 2000	1196 1328	1681 1900	1764 1984 811 911
Záv. modlitba	706 796	706 796	1435 1613	1437 1616	1197 1616	1439 1618	1441 1621 707 798
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398 1238 1374

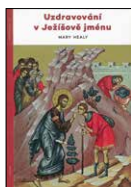
K UZDRAVENÍ DUŠE I TĚLA

SLOVA POTĚŠENÍ A POVZBUZENÍ
Z Bible vybral a uspořádal Jaro Křivohlavý
Odpovědný redaktor Pavel Nápravník

Výběr biblických veršů ze Starého i Nového zákona, které hluboce oslovily Jara Křivohlavého (1925–2014), uznávaného profesora psychologie. Nabízí je k potěšení a povzbuzení všem, kdo hledají cestu a smysl života, i těm, kdo procházejí těžkými chvílemi. Biblické citáty jsou převzaty z Českého ekumenického překladu.

Česká biblická společnost • Druhé vydání
 Váz., 150x180 mm, 120 stran, 298 Kč

UZDRAVOVÁNÍ V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU
Mary Healy • Z angličtiny přeložila Pavlína Bilková
Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová

Tato kniha velmi precizně pojednává o tématu uzdravování Boží mocí. Autorka v sobě spojuje vzácnou kombinaci vynikající znalkyně Bible a živé víry, která ji vedla k bohatým zkušenostem se službou charismaty. Snad každého čtenáře napadne při četbě závažná otázka: Je-li Kristus stejný včera, dnes i navěky, kam se nám v církvi vytratilo hlásání evangelia doprovázené znamením a zázraky v jeho jménu? Záhy zjistíme, že nikdy nezmi-zelo docela, ale nepochybně je tu veliký evangelizační potenciál.

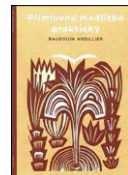
Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 200 stran, 329 Kč

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA PRAKTICKY
Baudouin Ardillier • Z francouzštiny přeložila Barbora Šlapáková
Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová

Obsah knížky nejlépe vystihuje úvod autora, který je členem francouzské Komunity svatého Jana: „V čem spočívá přímluvná

modlitba? Člověk je na chvíli obstoupen bratry a sestrami v Kristu, svěruje se do jejich přímluvných modliteb, vnímá přítomnost Ducha Svatého a leckdy citelně zakouší jeho působení. Každý, kdo kdy takovou modlitbu zažil, je tím zasažen... Bude si pamatovat závan Boží milosti, nový pokoj, radost, něhu, uzdravení, útěchu i osvobození. A k tomu stačí, aby se několik křesťanů sešlo k modlitbě, která je v podstatě prostinká, podobá se přání pokoje při nedělní mši svaté. Existuje řada způsobů, jak se modlit za druhé. Já zde nabízím několik z nich, které mi přijdou ověřené a vhodné.“

Pavel Nebojsa - Doron
 Brož., 115x165 mm, 100 stran, 199 Kč

O AKTUÁLNÍM SPOLEČENSKÉM TÉMATU

ŠTAMGASTI LÉKAŘSKÉHO BYZNYSU ANEB KDYŽ SE Z IRENY STANE DAVID

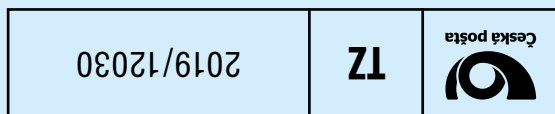
David Hrnceček • Doslov Mgr. Jana Jochová, předsedkyně Aliance pro rodinu, z. s. • Odpovědný redaktor J. Martin Brauner

Životní příběh Ireny/Davida, který potkal ve špatný čas špatně lidi a následky si ponese po zbytek svého života. David žije jako muž již mnoho let. Brzy po změně pohlaví zjistil, že udělal fatální chybu. Autor této velmi osobní a otevřené knihy dost dobře vidí, jak transgenderový průmysl prostupuje společností a žene čím dál mladší děti do podobných tragických změn. Transgenderoví aktivisté atakují vzdělávací systém, chodí do škol a snaží se vnutit celé společnosti představu, že změnit pohlaví je ta největší svoboda, především však řešení vnitřních nejistot, které doprovází každé dospívání. Tento příběh je mementem pro ty, kdo se vrhají do nevratných změn na svém těle kvůli křehkostem svojí duše. Velkým přáním je Davidova retransice – návrat do svého biologického těla.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
 Brož., 130x210 mm, 96 stran, 189 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
 Dolní nám. 24
 Malice cyrilometodějská s. r. o.